

terem se postavi. Dež. šolski svet pa ne mara poslušati tega glasu — Sedanji župan v Trstu, dr. Pitteri je bolji nasproti slov. ljudstvu, kakor njegov prednik, toda laški listi se zaletavajo sedaj zoper njega prav grdo za voljo par slov. besed, katere je izgovoril. Najhitreje se jih bode g. župan ustrašil in postal, kakor prej dr. Bazzoni. — Za gotovo se pričakuje, da se ovrže volitev dr. Vergontini za Istro v drž. zboru, potem pa se izvoli dr. Laginja, iskren Hrvat. — Hrvaški ban, grof Khuen-Héderváry je dobil visoko odlikovanje ter je postal vitez zlatega runa. — V Zagrebu se pripravljajo za veliko gospodarsko razstavo. — Ogerska vlada dobi zadrego, kajti nekaj madjarskih napetnežev se zoperstavlja cesarski pesmi: „Bog ohrani“, najbrž zato, ker se poje v njej „cesarja“. Svet se vpraša, kaj poreče vlada na to. Kakor pa stojé stvari sedaj, najbrž jim privoli, da se izpremeni beseda „cesar“ v pesmi v „kralja“. — Poljski drž. poslanci so neki odločno zoper to, da pride nemška liberalna stranka do vlade. Vprašanje pa je, če bodo vedno ostali pri tej misli.

Vunanje države. Ruski poslanec pri sv. očetu v Rimu, grof Izvolski se je povrnil na svoje mesto in misli se, da pride sedaj že vendar-le do kake pogodbe med carjem in papežem gledé na pravice katoliške cerkve v Rusiji. Mi še nimamo tega upanja. — V italijanskem drž. zboru je bilo veliko hrupa za to, ker so avstrijski žendarje na italijanskih tleh ujeli vojaškega begunca. Naša vlada pa ga je na to izpustila ter biva sedaj na ital. zemlji. Naj ga le imajo! — Pri francoskih republikancih je veliko veselja, ker je ruski car odlikoval z redom sv. Andreja predsednika republike, Sadi-Carnota. Tako odlikovanje dobijo sicer le vladarji in tiči torej v tem odlikovanji v resnici nekaj, najbrž to, da ste Rusija in Francija v tajni zavezi. Kakor je podoba, dobijo v Belgiji postavbo o splošnji volilni pravici. Tamošnji liberalci ali bolje framazoni si obetajo, da pride potem njih stranka do večine v drž. zboru in vsled tega tudi do vlade. — Angleška vlada se boji, da se ji francoska vlada postavi po robu zavoljo Egipta, kjer ima ona doslej skoraj sama vso oblast, francoskim ministrom pa to ni po volji. — Čedalje bolj se vidi, da Bismarek kljubuje nemškemu cesarju ter da hoče po vsej sili nazaj na mesto drž. kancelarja. No to se brž ne izgodi, kajti cesar Viljem ima trdno voljo in torej ni verjetno, da vzame starega lesjaka nazaj v službo, v kateri še mu lahko bolj kljubuje, kakor je to poprej delal. — Na novo se zatrjuje, da tišči ruska vlada svoje vojaštvo na meje avstrijske in nemške. Ako je na tem kaj resnice, potem ne bode dolgo več, pa imamo vojsko, čije konca nihče ne pozna. — V Sofiji, glavnem mestu Bolgarije, je

nekdo vstrelil Belčeva, ministra za drž. finance, misli se, da se je to zgodilo na rovaš Rusije. — Srbija je dobila novo postavbo o vžitnini ali dachu na pijače: se ve, da postavba meri na to, da dobi vlada prav obilo denarja. — Turški minister za drž. finance, Agob-paša je odstopil in sicer zato, ker ni imel več denarja, da splača uradnike in vojake. Se ve, da je potem težko biti minister. — Iz Afrike se poroča, da je abesinjski neguš ali vladar, Menelik vse Italjane iz svoje dežele izgnal. Prav je storil. — V severni Ameriki imajo ljudje hudo hripo, hujo, kakor je bila lani pri nas ter jih vsled nje umrje neki vsak dan na tisoče. — V deželi Manipur, v Aziji, so se domači ljudje vzdignili zoper angleške vojake ter so jih veliko pobili. To je za Anglijo huda novica.

Za poduk in kratek čas.

Vesela aleluja.

(Pripoved iz Savinjske doline.)

Sneg, kateri je pokrival hribe in doline, je zginit, stalilo ga je gorko spomladansko solnce, in pregnal ga topli jug. Zemlja začela se je ogrevati, zvončki, prve cvetke spomladnje, so veselo oznanjevali, da je minola zima, in da je nastopila vesela vigred. Ptičke žvrgolele so veselo, skakljaje od veje do veje, ker zdaj ni več treba revicam stradati in zmrzovati, povsodi najdejo si že živeža dovolj. Vse je veselo. Priden kmetič dela veselo na polji, orje in poseva oves ali jaro žito, sadi podzemljice in kopa v vinogradih. Zopet se slišijo lepe vesele pesmi čez doline in odmevajo glasi ukanja od gore.

Veliki teden je. Približali so se prelepi prazniki velike noči; vesela aleluja se bode prepevala, praznjevalo se bode nastajenje Gospodovo. Vse se veseli in pripravlja na veselo veliko noč. Otroci, pa tudi odraseni ljudje se veselijo vesele aleluje. Hiše se snažijo, pobelijo; tla, klopi in mize belo pomijejo, krog poslopja se vse osnaži in spravi v lepi red, kakor da se pričakuje zelo veliki in imenitni gost. Saj pa bode tudi prišel zelo imenitni in veliki gost k vsem, v vsako hišo in borno bajto bode prišel zmagovalec smrti in pekla, sam Gospod in Izveličar Jezus Kristus.

Tudi pri Pušniku v Zagošči snažila je še mlada žena krog borne, lesene a čedne bajtice. Poprej pobelila je že tudi malo sobičo z apnom; umila mizo in klopi, ter prav lepo očedila vse, kar je bilo pri hiši. Bila je še mlada žena, a njeno lepo obličje bilo je blede in njene modre oči bile so zarudele. Gotovo je veliko noči v solzah prebedela. Pri delu bila sta vedno krog nje, zal 5 let stari deček in blaga 6 let stara deklica. Dolgi čas ni njej bilo, vedno stavila sta otroka mnogovrstno vprašanje do nje,

na katero ji je bilo odgovarjati. Lepa otroka sta bila. Sicer v zakrpani a lepo snažni obleki, le tudi njeno mlado lice bilo je blede in medlo.

Bilo je velike sobote dan. Iz sosednjih hiš videl se je dim valiti iz dimnikov, kjer so blage gospodinje kurile v peč, da spečejo potem kolače in kruha iz bele pšenične moke, skuhajo povojenega mesa in klobas za blagoslovljenje. Povsodi so imele pridne gospodinje veliko posla s peko in kuho ter drugo pripravo za veliko noč, le gospodinja pri Pušniku ni si dala nič opraviti s tem poslom. Ko je v hišici in od zvonaj vse lepo pospravila in počedila; oblekla je drugo sicer borno a čedno in snažno obleko; umila je tudi otroka svoja ter nju oblekla v čedno zakrpano obleko ter jima rekla s solznimi očmi:

„Zdaj pa pojdemo Bogeca gledat in pa molit v cerkev“. Otroka sta veselja poskočila, in deček, mali Janezek je rekel:

„Tam pri Bogecu bodemo pa za ateja molili, jelite mama?“ Žena je objela in poljubila nedolžnega sinka in obrisala si ob njegove kodrate lase svitle solze iz oči ter odgovorila:

„Se ve, da bodemo molili in prosili ljubega Boga za našega dragega ateja, da bi se skoraj vrnili domu“.

„Jelite, mama; vprašala je zdaj blede hčerka, da bodo potem koj prišli ateju domu, ko bodemo prosili ljubega Boga za njih?“

„In kruha bodo prinesli ateju seboj, jelite mama?“ vpraša zopet deček.

Blaga žena globoko izdahne in odgovori: „Se ve, da bode vse tako, le lepo molita in prosita ljubega Boga za dragega ateja. O, ljubi Bog je dober, on bode naše prošnje že uslišal.“

(Konec prih.)

Smešnica 14. Madjar stoji na ulici v Beči ter šteje za kratek čas golobe, ker se jih mu je zdelo veliko. „Madjar“, vpraša ga na to čevljski učeneec, „Madjar, ali ne veste, da tunc sme nihče šteti golobov? Koliko ste jih že šteli?“ „Deset“, odvrne klaverno Madjar. „Tadaj plačate za vsacega po 10 kr., vkup 1 gld.“ Madjar mu plača ter odide kimajoč z glavo. Ko potlej pride domú, pripoveduje to svoji ženi ter dostavi: „Švab je neumen, pa sem ga zato ukanil. Naštel sem bil 25 golobov, plačal pa sem mu jih le deset. Terem tété.“

Razne stvari.

(Posojilnica.) Slov. posojilnica v Celji obhaja dnes desetletnico svojega delovanja in je vsled tega nocoj ondi slovesni „večer“ tamošnjih in rodoljubov iz bližnje okolice.

(Cerkveno petje.) O velikonočnih praznikih je nastopil v Mariboru prvokrat zbor pevcev in pevk, ki si jih je č. g. Ljud. Hudo-

verniki, korni vikar stolne cerkve, izučil ter je petje zbora, prav v duhu sv. cerkve, jako dopadlo. Po mestu je čez-nj vse le ena hvala.

(Nagla smrt.) Franc grof Meran, sin nadvojvode Ivana in Ane baroninje Brandhofske, roj. Plohelj, je umrl v Opatiji še le v 52. letu svoje dobe. Ranjei grof je bil jako znana oseba, posebno na Štajarskem.

(Iz učiteljstva.) G. Filip Vogrinc, učitelj na Velki, je postal ravno tam nadučitelj in učitelj v Rakovnici g. Adolf Antozovič, doslej podučitelj v Ločah.

(Drevo.) Na vrtu je padlo hruševno drevo na Janeza M., 60letnega hlapca pri županu v Brezji blizu Podčetrka ter ga je pri priči ubilo.

(Dopolnilne volitve.) V Mariboru so te dni dopolnilne volitve v mestni zastop. Dasi se zdržijo volitve konservativni volilci, vendar pa so kar tri stranke k redu, da ti pomolijo volilno ceduljo, če te je volja jo vzeti.

(Za dijaško kuhinjo) so darovali č. gg. And. Keček, kaplan v Trbovljah 6 fl., Jak. Košar, župn. v gornji Pulskavi 5 fl., Fr. Hrastl, župn. v Ribnici 5 fl., Jak. Merc, kaplan v Ribnici 1 fl., Rup. Šuta, dekan završki 5 fl., ormoški okrajni odbor 25 fl., Fr. Šegula, provizor pri sv. Duhu 2 fl.; Greg. Hrastl, kaplan v Slivnici 5 fl., Jak. Marzidovšek, vojaški kaplan 340 fl., Dav. Meško, župn. pri Kapeli 3 fl., Mart. Gaberc 10 fl., Anton Veteranik 1 fl., Fr. Štauffer, učitelj 1 fl., neimenovana 32 kr. Bog plati!

(Krojaštvo.) G. Matija Kunc, krojaški mojster v Ljubljani, je izdal slov. knjigo: „Tolaleta ali nova učna metoda v prikrojevanji oblačil za dame“. Našim krojačem na deželi, ki znajo dobro slovenščino, kakor se ona piše v bukvah, pride ta knjiga prav dobro, kajti naučijo se iz njih lahko, kako da se izdeluje dobra ženska obleka. Dobi se knjiga pri gosp. spisatelji v Ljubljani.

(Železnica) iz Poličan skozi Loče v Konjice se dodela že brž ko ne do konca letošnje jeseni. Vsaj tako se misli pri dež. odboru v Gradci, ki ima to delo na skrbi.

(Narodnost.) V Mariboru občuje neki 15.931 prebivalcev v nemškem, 2653 v slovenskem, 36 v českem, 4 v poljskem in 306 (voja-kov) v rumunskem jeziku. „Mbg. Ztg.“ pripoveduje z vidnim veseljem, da se je število Slovencev v 10 letih pomnožilo samo za 222, ne pove pa, koliko tisočev se jih zakriva za nemškim plaščem.

(V Šmartnu) pri Slov. Gradci se je naštel, kakor se nam piše, za 44 ljudi manj, kakor jih je bilo 10 let poprej. To pa je prišlo od tega, ker so v tem času tri kočje podrli, 2 pa ste prazni in tistokrat je bilo navzočih kakih 30 eiganov. Slovenci so, razven dveh pravih in enega po sili Nemca, vsi prebivalci Šmartinske župnije.